

14/12/2015

אָמא שלי

לא יודעת איפה להתחיל. ברגעים אלו אני יושבת על הספה, רואה ושומעת אותך בכל פינה. היה לנו קשר מיוחד במינו, תמיד הייתי הילדה שלך, וללי הילדה של אבא. המשפחה הייתה כל עולמך, כל כך מאוחדים ומאושרים מהדברים הקטנים שישמחו אותנו. כשאבא נפטר עברנו תקופה לא קלה, אך היינו זו לצד זו. עם השנים נולדו נכדים שמילאו אותך באושר ואור. לא אשכח כשעבדתי עד חמש בערב והייתי שולחת את הילדים שיהיו אתך. את רב זמנם בילו בביתך, והבית הפך למגרש משחקים, כשאת משחקת אתם בעולם הדמיוני שלהם. כשאיבדנו את ללי, בתך ואחותי, הכתה בנו מכה שנייה, ונזקקנו אחת לשנייה יותר מתמיד. הקשר המופלא שהיה לנו רק התעצם עוד יותר. כשעברנו לקנדה לא היה יום שלא התקשרתי לדבר ולשמוע את קולך, כך במשך שנים עשרה שנים! כולם חשבו שאני משוגעת, אבל עשיתי מה שהלב אמר! לפני כשנתיים וחצי קיבלנו הודעה שאת עוברת החיאה בפעם השלישית ברציפות. תוך כמה שעות הייתי במטוס והתפללתי שתחזיקי מעמד כדי לראות אותי. מאז אותו הרגע תפיסת החיים שלי השתנתה לחלוטין. הבנתי שאני צריכה להיות פה לצדך, בשבילך ולעזור לך עד שארית ימי חיך. אין מילים לתאר כמה שמחת שחזרתי אלייך, ואת זה אשא בלבי לעד! נהנינו מהקפה של ארומה בכל יום שבת, מטוילים בקלנועית, מנסיעה ברכב לראות את השקיעה ומסתם דיבורים קטנים על החיים. תמיד אהבת להיות מטופחת ונקייה להתפנק בקניית חולצה חדשה. אהבת מוזיקה מזרחית ואת אייל גולן, ותמיד התווכחנו מה נשמע, רשת ג' או גלצל"צ. אָמא, רציתי שתדעי – את בשבילי גיבורת על! נלחמת על החיים עד נשימתך האחרונה במלוא מובן המילה! לא ויתרת, והרצון לחיות החזיק אותך למרות הסבל הבלתי אנושי שסבלת בזמן האחרון. אשאב כוחות ממך להמשיך הלאה ולהסתכל קדימה. גם בנשימותייך האחרונות חיבקתי אותך חזק חזק ואמרתי לך עד כמה אני אוהבת אותך ועד כמה אליחי, נעם, ירדן ונערן אוהבים אותך ושאת לא לבד ושאני אתך ולא עוזבת אותך! כך רצית למות, מחובקת בידיים שלי! מאוחדות בקשר הכל כך מיוחד, בדרך שלנו, שרק אנחנו יודעות. תחסרי לי... אוהבת אותך. תנוחי בשלום על משכבך.

בתך סמדר